

საქართველო

აცირ რა უციმვნები *

არ-დასავიშებელმა ვორონცოვან
საქართველოს ასადგრად სხვათა შორის
მის მწერლობასაც მაქცია ყუჩად-ლება.
იმის დროს გახლდა სტამბა, გამოიცა
უზრუნალი, გაიმართა თეატრი და ამათ
უკელამ, პირველი ძიჯა რომ შეეფერებო-
და იმაზედაც მეტი ნამყოფი მოიტანეს.

ზავიდა ის დრო. მაუკან მეოთხედმა
საუკუნემ გაირბარა. ბერი აღმა ინა-
ლა დალმა იფარუქა. დრო საზოგადოთ
წინ წავიდა, სწავლა მეტი შემოვიდა ჩევნ-
ში, საშუალებაც გამრავლდა; შეექმ-
ბერ ზეციურ-მნათობებს: გამოვეციც
„ცისკარი“, „მათობი“, „ძრებული“,
„საქართველოს მამბე“, „ივერია“ და
სხვა. წინც ადრე ლობის ამისარესაც
არ იციდა, ისინც კი წიგნებსა სცემენ
დღეს; — მაგრამ ლიტერატურა კი უკულ-
მართობაში შევიდა.

სიმრავლე ვერა უშეელა-რა! გაბედ-
ვით ვიტევი, რომ ამ უკანასკნელს
დროს ლიტერატურა შავ-ლაქათ და-
ჩინება ჩევნს ლიტერატურის ისტორიაში.

და რისი ბრალია? — დრო და ვითა-
რების.

ამ რამოდენიმე წლის წინეთ ერთის
კეთილ მოსურნეს ტრატია იყო დაბეჭ-
ილი „ძრებულში“ — „შეერთებული
შრომა“; აკტუალ ესაყველურებოდა თა-
ნა-მედროვე მწერლების ურაყოფირება-
ზე, და სამაგალითოდ ვახტინ ტეფისა
და ვახუშტი ბატონიშვილის დროის,
მწერლებზე დუითებდა.

ეს მე ირონია მკონია! . . .

საქართველოს ძელი მწერლები უზ-
რუნველები იყვნენ. მათი საჭიროება და
ყოველ-გვარი მოთხოვნილება, როგორც
მატერიალური, ისე ზეგობითიც, რომ
უნდოდა, იმაზედაც მეტათ იყო დაკმა-
ყოფილებული: გატონი მწყალობელი
ჰყავდათ და ხალხი ძალიერი.

თანა-მედროვე მწერალი რაღას უნდა
ელოდეს?

ვინ არ იცის, რომ ჩევნში მწერლო-
ბით და საზოგადოებისათვის თავ-განწი-
რულის შრომით კაცი თავს ვერ იჩინეს
მაშინ როდესაც ვინგე ადვოკატი
ანუ მოსამსახური პირი, რომელსაც
თვინიერ გაძეერაობის და ცულლურ-
კლიაუზობის გარდა, არც დიდი სწავლა,
არც ნიჭი და არც შრომა არ ეჭირება,
პატივ-დიდებაში და კეთილ-დღეობაშია.
ამ ვერ პირასეუში რომ კაცია მაინც
კიდევ გაიმეტოს თავი და საზოგადო
საქმეზედაც ითიქროს, პირაობის გა-
წირვით, დასტურ, უნდა რომ ქართველი
იყო!

*) თუმცა ჩევნ არ ვეთანხმებით ამ „შენ-
ენში“ გამოთქმულ ზოგიერთ პაზრებს, მაგრამ
ეს სტატია ისეთი ორგანალურია და ისეთს საინ-
ტერესო ხაგნებს ეხება, რომ ხელ-უბნებელია
ვზებდავთ.

რედ.

და მაღლობა ღმერს, ჯერ კიდევ არ
გამქალა ჩევნის ქართველ-ულობა!
დღითა-დღე მომეტებულად ახალგაზ-
დობა გამოდის საშუალო ასარებეზედ;
არ უდრევება აუცილებელს ურიამოვნე-
ბას და მოთმინებით იღვწის; იმან კარ-
გათ იცის, რომ ლიტერატურა ხალხისა-
თვის სიკეთეში გადამყანი ხიდია და
ფონ! როგორც კეკლუციისთვის სარკე
ისეხალხისათვის ლიტერატურა ხაჭირია,
რომ შეი ჩაიხდოს და თავის სახე მი-
სის ლირსებით და წაკლულევანებით
დაინახოს.

ას ამის ბრალია, რომ ჩევნი მწიგ-
ნობრობა ხშირდება. დას, ხშირდება, მავ-
რამ ვა, რომ მაინც უნაყოფით რჩება!

რას მივაწეროთ ეს? ნუ თუ მრისთა-
ვები, ანტონიები, ილევლიანები და
სხვა ვორონცოვის დროის მწერლები
უზრუნ ნიჭიერები და სალიტერატუროდ
მომზადებულები იყვნენ, ვიდრე ჩევნი
დროის მშრომლების რა ბრძინებაა?
ლიტერატურულ მომზადებაში ისინი
დიახ უკალეველები იყვნენ და ნიჭითაც
დაბლა იღვნენ ზოგიერთ ახლანდელ
მწერლებზედა; მაგრამ ის ნიჭი შეჩრიათ
იმათ ბოლოვდე, მაშინ, როდესაც ახ-
ლანდელ მწერლებს კი მალე ულაყდე-
ბათ. მაგალითად მოვიყვანოთ ზალა-
დიდელი. მასი პირველი ბიჯის გადმოდ-
გმა ლიტერატურაში ძლიერი და საიმე-
ლო რყო. მაგრამ დღეს სად არი? ზარ-
ბაზნის კომლში გამოახვია ის ნიჭი!..
ფ. ზელმა შელახა თავისი ნიჭი, ზარდახვე-
წილმა არად ჩააგდო და მეტებ ჩა-
ხსნდ-ჩამწყერა!... მაგრამ რაღა ამ-თზედ
ესთქა, რომ ანტონ ვერცელადებაც
წმინდა ზორბეგის ულელი შოხინა თავისი
მწერლობას და არაყის სუნი აუდინა!...

თუ კი ამ ძლიერ ნიჭებმა (?) წა-
ბორდიკეს, რაღა თქმა უნდა, რომ სხვებს
უარესიც მოუვიდოდა და მართლათაც
სანამ ჩევნი ლიტერატურა მრუდე
გზაზე იღვმება, ბევრი ნიჭი მოიტეხს
კისერს უნაყოფოდ.

პალა ისიც გასინჯეთ, თუ რა ცად-
ვა ატენინებს მათ კისერს? და რა აუ-
დებს, აჭანებს ჩევნს ლიტერატურას?

ჩევნი საქართველო სხვა რომელიმე
ქვეყანასავით ერთ-პირად გაშლილი არ
არის. ის არის სხვა-და-სხვა კუთხებისაგან
შეხამებულ-შეფერდებული. თეოთვეულ
იმ კუთხებთავანს თავისი საკუთარი
ფერ-ხორცი აქვს. მათი ხალხი, თუმცა
ტომით და ენით ერთნა არიან, მაგრამ
კილო კი თავ-თავისი საკუთარი აქვსთ;
ამას ისიც დავამატოთ, რომ ამ სხვა-
და-სხვა კუთხებს სხვა-და-სხვა შემთხვე-
ვაები პერინიათ და სხვა-და-სხვა გავლე-
ნის ქვეშ ყოფილან ხოლმე; მაგალითად
შევისზღვის-პირელ ქართველებზედ დი-
ლი გავლენა პერინდათ ბერძნებსა და
რომაელებს, იკერთებზედ — მსმალებს და
მართლ-ქახელებზედ კი — მონგოლ-ხალ-
სელებს; ამის გამო ბევრი რამ ძევლე-
ბური ზე და ხელოვნება ამოიფხრა
ერთ კუთხეში და მეორეში კი დარჩა;
აგრეთვე ბევრი ახალი რამ შემოვიდა
ერთს კუთხეში, ან ერთს მხარეში და

მეორეში კი არა. და მაშასადამე ვისაც
უნდა, რომ საქართველო გაცენტრ, უნ-
და უკველე მისი უქანას შემთხვეულის,
თორემ მარტო მართლის, მარტო უნდა
ან იცერეთის, ან სამეგრელოს, ან ზუ-
რის და ან სხვა რომელიმე კუთხის
შეცემით ვერას გახდება.

ჩევნი ახალ-გაზღვობა, ჩევნი თანამედ-
რო მწერლები არა თუ საზოგადო, კერძო გაცენტრისაც მოკლებული არიან. ან კი რა ქნან? სიყრმიდებნები მოსხლე-
ტოლებს, მათ მშობლიური არა ჰედე-
ბათ რა გულზედ, მიღიან უცხოეთში,
იქ სხვაფერდებარ და ბოლოს რო-
დესაც გონებაში ჩახდებიან, უნდათ
ქვეყანას არგონ და სამშობლოს წელ-
ლი გაუკუნონა. მაგრამ რა გვ-რად? ჩევნში ექამება იციან, რაც უნდა
გრეკივოდესთ, მაშინვე მზათა აქეთ ქინა-
ქინა ისინი; არც ავათშეოფის ბუ-
ნებას დაგიდევონ, არც ავადმყოფო-
ბის მიზეზს და არც სხვა რამეს; თუ
მორჩია, ხომ კარგი, თუ არა და რა ჩემი
ბრალია, ცა არ დამიკლია! ისა არ
უყურებს: ცა ქვეყანაში შედგენილი
რეცეპტი და იქ შეხვებული წამალი
ხამოსადეგი იქნება თუ არა, ცხელ-ქვე-
ნელისათვეს.

დერქოთან სწორი სჯობს, ესვე ემა-
რთება ჩევნებასც: ამას ნათლად გვიჩე-
ნებს ჩევნი ახლანდელი ლიტერატურა,
რომელშიაც მშობლიური, ნაციონა-
ლური არა არის-რა. ის არის მხოლოდ
მონური მიბაძვა რუსულ ლიტერატუ-
რისა.

მაშ ახლა ისიც გავ-ინჯოთ, თუ რა
არის და როგორი ის ჩევნი მაშინდავი
და შემცდენი ლიტერატურა.

ცაკა

(დასასრული შემდეგ ქმ-ზ)

დღიური

* * ჩევნს ოფიციალურს გაზეთში
გამოცხადებულია შპალლესი ბრძანება, რომლის ძალითაც ჩევნში ხელ-მეორედ
უნდა მოკრიბონ ჯარები; თვილისის
გუბერნიის მცხოვრებლებისაგან უნდა
შესდგეს თვილისის შემონახული (ვალა-
ხა) დრუჟინა და მეთაისის გუბერნია-
ში მე-3, მე-4 და ქვევითა დრუჟინა, აკრე-
თვე გურიის ქვევითა დრუჟინა.

უკლა ამ დრუჟინებისა და აგრეთვე
მუთაისის ცხენოსანი ირეგულიარული
თავად-აზნაურთა პოლკის უფროსობა
მინდობილი ექვება ლენინის მაიორის
შალიკვეს; მეთაისის ქვევითა დრუჟინის
კამანდირათ მაიორი თ. ლორთქიაფანიძე,
თვილისის ქვევითა დრუჟინის კამანდი-
რად იქნება თ. მსტატე ვახვახვე და
მე-2 ქართველთა ქვევითა დრუჟინის
უფროსად თ. ლიმიტრი ვახვახვე.

* * ის ავაზაკები, რომელნიც გასულ
5 შაისს დაიკირეს ჰაელაბარში და რო-
მელთაც ქაშუმოვის, მურავის, ა'ლამა-

3

Ցողով զայտինաւ զա ցաւարլցած ածխալցեցն,
Սյալլցուն ծհմանցեստ, սամելդհու կանո-
նցըստ ոյնցեստ ցասամարտլցելնու.

ବ୍ୟେନ ଶ୍ରେଣୀପୁସ୍ତକ, ଲୋଚ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟ
ଗୁରୁତ୍ୱ, ଲୋଚମେଲନ୍‌ରୁ 5 ମାସିରେ ଲାଇସେନ୍ସ
ପ୍ରକାଶନ କେବଳାବାହିତି, ଲୋଚ ପାଇଁ କାଣ୍ଡିବି ଲୋଚ
ଦ୍ୱାରା ରଖାଇଥିବାକୁ ପାଇଁ ଶ୍ରେଣୀପୁସ୍ତକ; ଏମାତରିଟି ପ୍ରକାଶନ
ମନ୍ୟୁଲାରୀରେ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଲୋଚ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ପାଇଁ ପରିପାଳନ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଲୋଚମେଲନ୍
ମନ୍ୟୁଲାରୀରେ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ԱՅօնքեց, ռհու մՅուս Շահանցոյիս թագալու-
տո աեսոցտ ամառառ և ամուս զամու սալուան
յՇինունտ Տաթևական Սասաթարտալուսուր.

* * ქავებასის სამარტინო მაზრის ცირკულარში აღნიშნულია ქვემოთ მოყვარული სასწავლებელი, რომ უკავშირის უკავშირის სასწავლებელი, რომელიც ომიანობის გამო შარქან დაკიცება, ახლა ხელა-ახლად იხსენება და ამ 1 ივლისიდამ ორ-კლასიან სასწავლებლად უწია გადაკეთდესო. მაღაძეს დაუკარიავებია ამ სასწავლებისათვის თავის ხარჯით ქარგი, მუთავსებული სადგომი.

* * ۱۳ დღეებში ჩვენ გადმოვცემთ
 „ოქანილამ“ ამბავი; რომ შეთაისის
 ქართული სკონის მოყვარენი მხოლოდ
 თავისათ სასარგებლოდ აპირებენ შემდეგ-
 ში წაომოლენაების გამართვასათ.

მანიკე გამოვაცხადეთ ჩვენ ეჭვი—ეს
ამბავი მართალი არ უნდა იყოს-მეოქი.
მართლაც ზემოხსენებული გაზეთის უკა-
ნასკრელს ნომერში დაბჯდილია, რომ
ეს ამბავი ტყუილი გამოდგაო, მუთაისის
სცენის მოყვარეო მხოლოთ ის გადაწყვე-
ტილება მიუღათო, რომ ხანდისხან, თუ
როგორიმე ამ მოყვარეთაგანი ძალიან
გაჭირებული იქნება, ამ შემთხვევაში
ეყდებათ ისინი თავის ამხანაგის შეწევ-
ნას წარმოდგენიდამ შემოსული ფულე-
ბის მიუწმით ან სესხბით.

„დოკების“ ქორენესპონდენცია

სიღნაღი, 30 მაისს. ჩვენი პატარა და
ბურებით შემკობილი სილნალი აქო-
ქოობულია ისევ ამ ომის ხმებისაგან.

ბრძანება მოვიდა, სამილიციოთ ხალხ-
საცკრეციელო.

მარტო ს ღიალზეა ასაღები 25 კაცი,
— ვინტელა კიდევ კანლილატები. საჯარო
გადახდებინგრძისაგაა თავისუფალნი არიან

გილდიის ვაჭარნი; სხვებს სუკველას
ერთად ხვდება. მარ მის მომა.

ამორჩევა უნდა წილის-ყრით მოხდეს:
წილის-ყრასაც თავისი გაიძერა სისტემა
აქებ. იქნება ღმერთმა ბრძანოს და ამ
წილის-ყრას სიმართლიანი მიმართულო-
ბა შირვინონ; მაგრამ ეჭვში ვართ, რად-
გან პირველსაც დღეს ხმა გამოვედა,
კითომც ბუნებულაზები აპირობებო იმა-
ირათ მოახერხონ წილის-ყრა, რომ
შეი მოიტანოს გახალასებული გაზრის
გიმობა. „უზიგო არ იქნებაო, რომ სა-
ზოგადოებამ თავის წრიღვან განუტევოს
მოუსვენარი და მაზნევარი წევრებით.
მაგრამ ამ გვარ დაფარულ საშუალე-
ბით კი უსამართლობა იქნება და შეუ-
ტყეს—ეკრც აღასრულებენ თავის განზ-
რახებას.

ს.ი.მ მოვეგხსენებათ მევექსელეს სინი-
დისი, მისი სინიდისირანი გლეხ-კაცოან
მეგობრობა და ნათლიიაბა. სანამ სა-
ცოდას ჰქონდა რამე, მისი ღალა და
მოსავალი წვრილ-წვრილათ წუწუნა;
ცხვრილგან ყველს იღებდა, მაშინვე მე-
ვექსელე—ნათლია წაიღებდა; მატყლის
ფულს აიღებდა, ისევ ის მევექსილე ნა-
თლია ჯიბეში ბეჭითად ჩაითვლიდა;
ვენახში ღვინოს დაყენებდა, პირველად
მევექსელე—ნათლია მიითვრებოდა.

„ურბელა—ნათლიამ შუწნა, შუწნა,
რომ სულ გამოწუწნა ასე რომ გლეხს
დალა აღარაფერი რჩებოდა, მაშინ ნათ-
ლიამ „შინაურულათ, ემე, ნათლიაობა
გაუწივა“: აიღო და ცეკარიც ჩამოართ-
ვა, ვენახიც ტორგით გაუყადა და სახ-
ლიც საჩარლახეთ ვენახში ჩაიტანა! ზლე-
ხი ნათლიაშ ტატველა გაუშვა და რას
უშავს: მობიც ცარიელი იყო ეშმაკი
ხელში, რომ იძახოდა: „დედის მუც-
ლიდვან შიშველა გამოველი და ისევ
ტატველავე მიწათ ვიქცევი.“

8 გენტ, გაიდილონტა, ასევით, გაძლი. ბლეხი — კი ნაცარივით გაქრა, აღარც
სახლი აქვს თავი შეაფაროს, აღარც სა-
მუშაო პირუტყვი ჰყავს, აღარცა-ჩა ზედ
აცვია და ნახევარზე მშეირი გდია. დღი-
დღიურათ როგორც არის მიათხევს თავის
სიცოცხლეს; ჯერ არავის არ აწუხებს
სახელმწიფო ხარჯს კი ცოტა არა ვე-
ლა აძლევს; ვერც ჩაფარი და ვერც

გზირი სახელმწიფო ფუნდს ვერ არმენ-
ენ — მარტო ძვლები შეაწერა გული-
რას წაათვეს!

ასა მაშინ-და მოისცეც „თავზე“ ხელი,
ხოლო მაშინ-და შაიტეს—თუ არტუ-
რის, ტერას, შაზიას, ძარაპეტრის არ ზია-
ნი მიუციათ სახელმწიფო ხაზინასათვის.
ხოლო მაშინ-და გამოვიდა კირკუ-
ლიარული ბანებები, რომ სახელმწიფო
მამული არა შემთხვევით არ შეიძლება
გაიყიდოს. ასატურებს ელდა ეცაო, —
იურისტებს დაეკითხნეო, თუ რამდე ქნან,
მამული არ გაიყიდება? რა საკურრე-
ლია, იურისტებმა მოხერხეს: სავ თუმან
საატურას ვალში იყიდება ბაზა ში-
შველა-შვილის ვენახი, დაფასებული ორ-
ორ თუმნათ, უმ იწ თ! უძიშო ვენა-
ხი გაიყიდება ჰაერში და ჰაერშიგაკეთე-
ბული ვენახები ჩეენში მოღათ შემოვრ-
და. თუ მოედავები ვასმე, თუ რათ გა-
უყიდნა მავანი ვენახი, როდესაც ეს
კერძალული იყო მთავრობის ცირ-
კულიარითაო, მაშინვე იურიდიკული
სიამპარტაცინით გიპასტებენ: „მე ამ-და-
ამ კანონის ძალით გაყიდე ცარიელი
ვაზები ტორებით და მიწა არ გამიყიდია!“
ამ ხრისტე მთელი უზტალი ვენახები ცა-
ტურებს ოც-თუმნათ ხელში ჩაუკდო.
საატურებს გაუხარდათ, ვაჭრობას თა-
ვი დაანებეს. „ოც თუმნათ ვენახი მი-
ქნია, წელიწადში ორას თუმნის ლვინო
გავყიდი!“

(ରେସାରନ୍ସୁଲ୍ପ ଶେଷଦେଶ ଶିଳ୍ପ)

მარს აეგები

ო მ ა ს ე ბ ა ს

85%. „ნოეთარისის ტელეკურაფი“ გვა-
ცნობებს, რომ მარტოც დუნაის აჩმიაში
300 ინტენსუანტის ჩინონებიყო არის სა-
მართალში შიკემული თავიანთ თანამ-
დებობის უპატიონსოდ ასრულებისთვი-
საო. ამ სამას ჩინონენიკში 40 პოლკო-
ვნიყო უწევიათ.

„Indép. Belge“ გეაცნობებს, რომ
კონგრესი თ დღეზე ამ უ რჩ კვირიზე
შეტანილი არ გაშევს; რადგან რუსთი და
იუგლისი დათანხმდნენ უმთავრესს საგ-
ნებში, ამის გამო კონგრესის სან-სტეფა-
ნოს მორიგების მხოლოდ ისეთს შექ-
ლებზე ექნება მოლაპარაკება, რომელ-
ნიც შვერის რომელიმე სახელმწიფო უო-
ის პირ-და-პირ ინტერესს შეიხებათ.

ლორდების პალატის სხდომაში გარების სალისბოურიმ სთქეა, რომ კონგრესმა უკეთესად სომხების მდგომარეობაზე უნდა მოილოპაროკოსო, რადგან ამ საგანგენე სჯა ინგლისს ჰერის.

